

neret Suffer, hvorimod alt, som viser sig at være ikke rent, bliver henvist til ikke raffineret Suffer. Efter hvad man har meddelt mig, slaar dette ogsaa til, kun ikke med Hensyn til Kunkelroesukker. Der har man havt nogle Vanskeligheder, men dem er man kommen ud over, idet det har vist sig, at alle Kunkelroesukkere, der ikke kunne henregnes til at være raffinerede, selv om de ikke vare klare i Opløsningen, havde en Smag og Lugt, som tilkjendegav, at de vare raffinerede, og derefter gaar man. Jeg har ikke villet undlade at gøre opmærksom derpaa, fordi jeg tror, at Stillingen er af den Besskaffenhed, at det udfordres, at det tages meget nøie under Overveielse, hvorledes der fremtidig skal forholdes med denne Artikel. At der er for store Spring i de nuværende Satser til, at det kan være en retfærdig Bestatning, er der aldeles ingen Tvivl om. Det er naturligvis en vanskelig Stilling saaledes at staa alene med sine Forslag, og jeg kan meget godt begribe, at det høie Thing har havt ondt ved at følge mig i alle disse forskjellige Tal. Det indser jeg, som sagt, meget godt, og dertil vil man maaske spørge, hvorfor Udvalget ikke har domt noget derom. Jeg skal forklare, hvorledes Forholdet er. Jeg havde oprindeligt stillet et Par andre Forslag, der bleve forelagte den høitærede Minister under en Konference. Det ene erklærede Ministeren imidlertid, at han ikke kunde gaa ind paa, og det kunde jeg ogsaa give ham fuldkommen Ret i, thi det var ikke praktisk udførligt; om det end var theoretisk rigtigt, vilde det dog støde paa praktiske Vanskeligheder. Det andet skjænkede den erede Minister særlig Opmærksomhed og fandt det i og for sig betydningsfuldt, men gjorde paa eet Punkt nogle Indvendinger derimod, og jeg kan ikke se Andet, end at ogsaa disse Indvendinger vare rigtige. Jeg forbeholdt mig da at overveie Sagen nøiere, konferere om den med Andre og da at stille et endeligt Forslag. Det endelige Forslag er det, der foreligger. Da kom imidlertid Suleferien, og under den var allerede med en rosværdig Iver fra vor erede Formands Side Betænkningen skreven, og der var da ikke mere Leilighed til at konferere om denne Sag; jeg kunde ikke trække den længere ud. Det er Grunden til, at jeg ikke har fremlagt disse vidtløftige Beregninger i selve Udvalget. Jeg skal tillade mig at slutte med, at jeg ikke kan vente eller paa nogen Maade fordrer, at den erede Ordfører skal kunne have fulgt mig saaledes i disse Tal, at han skal kunne modbevise mig heri, — det vilde være en Umulighed —, og det vilde vist ogsaa være at stille for store Fordringer til den

høitærede Finanzminister, om han skal undlade sig derpaa. Jeg skal derfor tillade mig at henvi, hvis den høitærede Finanzminister og Udvalget ikke skal have Noget derimod, at dette Forslag eller de tvende Forslag, der af mig ere stillede, blive tagne under nærmere Overveielse, og at der eventuelt bliver konfereret med den erede Minister om dette Punkt. Hvis man vilde gaa ind derpaa, skal jeg finde mig meget foranlediget til at tage dette Forslag tilbage, forbeholdende mig da at stille det i denne Form eller muligvis med enkelte Forandringer til 3die Behandling.

Formanden: Det erede Medlem tog ubetinget Forslaget under Nr. 25 a tilbage. Derksom Ingen optager det, er det bortfaldet. Derimod har jeg ikke forstaaet det erede Medlems Ytringer om det andet Forslag saaledes, at det er taget tilbage.

Spørgsmål: I Forening med et andet eret Medlem for 6te Kreds (Kammestov) har jeg stillet nogle Vædringsforslag, hvortil ikke flere have sluttet sig. Det første af disse er Vædringsforslaget til Position Nr. 101. Denne Position omfatter andre Metallstænger end de i den foregaaende Position nævnte Plader og Blis af Messing og Yellow-Metal osv., og blandt Andet ogsaa trustne Jernrør til Vand- og Gasledning. Det er tilbids Artikler, som maa betragtes som Materialer, og da det dels er meget grove og simple Varer, og da dels Fabrikkerne efter Lovforslaget ville faae fritagelse for Told paa Kul og Jern, have vi ment, at den Told, der er foreslaet i Udkastet af 2 Ore pr. Pund, er for høj, og at Fabrikkerne her hjemme maa rigelig blive dækkede, naar der bliver en Told af 1 Ore pr. Pund. — Det næste Vædringsforslag, vi have stillet, angaar, som allerede omtalt af en eret Landsthingsmand, Skibe. Det har jo paa en Maade mødt en velvillig Modtagelse ifjor, men desuagtet blev det forkastet, da der paastodes, at den Toldgodtgjørelse, som skal betales tilbage, vilde det blive meget vanskeligt eller rettere sagt næsten umuligt at beregne. Jeg kan nu ikke tro Andet, end at det maa være muligt, efterhaanden som Materialerne bruges, for Toldvæsenet at bedømme deres Værdi, og dersom det skal være umuligt, har jeg ogsaa ifjor henvist til en anden Fremgangsmaade, nemlig at give Præmier til Skibsbyggere for de Skibe, som blive færdigbyggede heri Landet. Det er en Fremgangsmaade, som bruges andre Steder og som f. Ex. fornylig har faaet anbefaling til at indføres i et andet Land. — Det sidste